

Barcelona, 4 de març del 1962

UAB 0396

Estimat Pere:

Universitat Autònoma de Barcelona

Biblioteca d'Història

Ahir, a les 18'30, deixà d'existir l'oncle Jaume (a C. S.). L'esdeveniment, no per previst, ha deixat de colpir-nos. Fèia un any, i pocs dies, que havia estat intervingut quirúrgicament, i tot el temps que ha sobreviscut a l'operació l'ha passat molt malament, empitjorant de dia en dia, fins l'hora de la mort.

Demà és l'enterrament. Ja pots comprendre, doncs, el meu estat d'ànim i el de la família. Encara que, veient-lo patir, i sense esperança de sortir-se'n, ens havíem resignat a creure que per viure com vivia valia més un bon cel, arribada l'hora de la mort la impressió és molt forta.

Escriu a la tia Antonia donant-li el condol i també a la Katty. Per un voler de Déu, aquesta fa uns tres mesos que va contraure matrimoni, amb un minyó ja madur, però que sembla intel·ligent i bona persona. Si reu-meix aquestes bones qualitats, haurà estat una sort. Un bon costat per a afrontar els etzars que puguin presentar-se, és sempre d'una innegable utilitat.

Ahir vaig rebre la teva carta del 26 de febrer, que hauria contestat avui, junt amb la del 22, si no fos que la pena que passem me'n lleva l'humor... Es una angouxa que s'esvairà. Pobre germa meu, tant de bé li ha fet Déu d'emportar-se'l....

Aquesta mateixa setmana, sense esperar el diumenge, contestaré. Puc avançar-te que el contingut de les dues darreres esmentades cartes ens ha retornat la tranquil·litat. D'ara endavant, només viurem amb la il·lusió d'esperar-vos.

La mare va adreçar uns mots a la Rosa, la resposta als quals espera amb verdadera il·lusió.

Una abraçada ben forta, per a tots.

L'adreça de la tia Antonia és:

Provenza, 247, 6º